

19 - Juliol - 1937

Estimada Mercè - M'ha passat una cosa extraor-
dinària, una cosa que només m'ha passat
unes o tres vegades en la meua vida. Des-
prés de dinar m'he anat ensopint, en so-
nit, i he acabat per adormir-me com
un sòc. Enem ja vora les cinc que comen-
çava a filtrar-se una ben claraia en
la meua nit de la meua obnubilació.
Era una claudat en les meua de music-
ca. Però quina música més belluga,
més ~~somniat~~ soporífer! Era ben be
de Txaikovski. He hagut de llevar-me
i posar el cap sota la canella per
evidar-me. I he somniat ^{de} unes
coses terribles. Haurien anat a fer una
hantada, i després d'encendre una
bona aera hi restàvem el rano
cosbers. Tenia unes costellotes tendres,
tendres. Decididament, com aïo en
bean, els somnis són millor que
la realitat. Però jo veheixo la realitat,
si s'engar, i ell també, sío que la
valgut volocar-me.

1 que t'escrive'jo, aua? Ti me son, molta
son, i se mi cocata la fia